Ἄναρχε Θεέ· ὁ τὸν Οὐρανὸν τείνας ὡσεὶ καμάραν· τὴν δὲ γῆν ἐφ' ὑδάτων ἑδράσας· ὁ νεφέλαις ὕειν προστάττων· ἥλιόν τε φωταγωγὸν πᾶσι παραστησάμενος· καὶ τὰς κοινὰς ταύτας ἀπολαύσεις δικαίοις τε καὶ ἀδίκοις ἀγαθοῖς ἅμα καὶ πονηροῖς χορηγῶν· αὐτὸς καὶ νῦν ἐμοῦ δεομένης εἰσάκουσον Βασιλεῦ· καὶ ὅς ἂν τοῦ σοῦ ὀνόματος καὶ τῆς ἐμῆς ἀθλήσεως μνησθῇ· τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐπισκήψειε μὴ ἄλλο τι μηδὲν τῶν λωβᾶσθαι σώματα· καὶ λυπεῖν δυναμένων.

Οἶδας γὰρ Κύριε ὅτι σάρκες ἡμεῖς· καὶ αἷμα ποίημα τῶν σῶν ἀχράντων χειρῶν καὶ εἰκόνι σῇ καὶ ὁμοιώσει τετιμένοι. Ἀμήν.

ἐν Ἀθήναις α' Δεκεμβρίου ͵αωπϛ!